

[Jens Thomsen.]

at disse Udtalelser stemmer rigtigt med Ministerens Udtalelser ved Lovforslagets Fremsettelse, hvor han netop sagde, at det var bedre med Hjælp til Selvhjælp end med direkte Tilskud, saaledes som nærværende Lovforslag tilsigter. Der er ingen Fare ved at oprette en saadan Forsikring. Man kan jo bare standse Præmiebetalingen i Tide, saaledes at den Fond, der skulde oparbejdes, og som saa mange har efterlyst nu, kan blive begrænset, saadan at den kan faa en passende Størrelse. Saa jeg synes ikke, det kan være nogen Ulykke at faa Forsikringen oprettet, selv om Ministerens Forhaabninger til Serumets Virkning viser sig at kunne holde. Ministeren udtalte, at hvis vi gennemførte det Lovforslag, vi havde stillet, og gav 20 Kr. i Driftstab pr. angrebet Kreatur, vilde vi i visse Tilfælde komme til at betale til Kreaturejere, som intet Tab har haft ved Mund- og Klovesygen. Ministerens Formening, at enkelte Besætninger har haft Mund- og Klovesyge uden at lide Tab derved, kan vi vist betragte som Undtagelsen, der bekræfter Regelen, og jeg tror, at vi i Praxis ganske kan se væk fra de Tilfælde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Mine Bemærkninger angaar et enkelt Punkt i denne i Sandhed meget vanskelige Sag, at yde Erstatning dør, hvor det tiltrænges, og hvor det er paa sin Plads, nemlig angaaende det Punkt, som Ministeren berørte om de forsikrede Dyr. Hvis jeg nu forstod Ministeren rigtigt, og jeg synes, jeg hørte meget nøje efter, mente han, at de Folk, der har haft forsikret og har faaet Erstatning, ogsaa skulde have her. Jeg kan ikke rigtig faa ind i mit Hovede, at det kan gaa an, for Sagen er nemlig den, at hvis en Kreds laver en Forening til gensidig Hjælp, og der sker Dødsfald i Kreaturbesætningerne hos nogle, og de saa faar udbetalt Erstatning af det Pengebeløb, der er indbetalt i Kontingent i Fællesskab, og det gøres rigtigt, er Forholdet lige for dem, der har haft Skade, og for dem, der ikke har haft det. Men saa kan man da ikke give Erstatning for de bestemte Dødsfald til dem, der er kommet paa lige Hammel med de andre. Det maa da, synes jeg, nødvendigvis blive saaledes, at Erstatningerne, som selvfølgelig maa falde ifølge dette her for disse Dødsfald, gaar ind i Kassen og bruges til fælles Udjævning for alle dem, der nu er stillet lige ved gensidig Hjælp. Jeg

har maaske misforstaaet Ministeren, og saa beder jeg ham undskyldte, men jeg forstod ham saadan, at de Folk, der havde haft Dødsfald, skulde have Pengene, og saa kunde det maaske blive en Retssag mellem dem og de andre. Jeg synes, at vi herindefra maa gøre os klart, at for saa vidt en Forening har stillet Medlemmerne lige ved at betale Erstatning, maa de ogsaa stilles lige over for den Erstatning, der nu bag-efter kommer fra Staten.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Det ærede Medlem Hr. Løjement, det var meget uberettiget, om man indførte en økonomisk Grænse her, hvor Talen er om at give Statstilskud til Landmænd, som har haft Dødsfald i Besætningen paa Grund af Mund- og Klovesyge. Jeg skal villigt indrømme, at jeg er af samme Opfattelse, for saa vidt der var Tale om en Forsikring og man var gaaet ind paa den første Tanke, jeg fremsatte, at Landbruget betalte Halvdelen og Staten Halvdelen. Men naar Staten skal betale det hele, indrømmer jeg, at der er meget i den nævnte Betragtning. Det er ikke med i mit Forslag, for jeg holder ikke af at komme ind paa det, naar man kan blive fri; men naar Spørgsmaalet om en saadan Deling nu er rejst fra det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensens Side, og naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram rejser Spørgsmaalet om en Udvidelse af Statens Bidrag netop paa det Grundlag, at her skulde man kunne hjælpe dem, som er vanskeligst stillede, saa mener jeg, Spørgsmaalet maa tages op til Forhandling, fordi der er noget rigtigt i det. Naar Staten selv skal betale Erstatningen, vil det kunne kritiseres fra Skatteyderne, at man fordeler Beløb til Folk, som maaske endogsaa er meget velhavende. Jeg mener ikke, man skal drage en snæver Grænse, men jeg tror, det vilde være klogt af Rigsdagen, om man dog gjorde nogen Sondring for derved at blive fri for den allerværste Kritik.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger animerede til, at nu skal man staa rustet til næste Omgang. Det gør man ogsaa baade paa Lindholm og i Landbrugsministeriet og i Veterinærdirektoratet. Man har allerede vedtaget en Udvidelse af Forsøgsstationen, saa at der kan fremstilles langt mere Vaccine, end det har været muligt tidligere.

Til det ærede Medlems Udtalelse om Amtsskatterne skal jeg sige, at saa længe det ærede Medlem ikke har anvist, hvem der skal betale Pengene, som han vil have Landbruget lettet for, finder jeg ingen An-